

YZNANIE

ŁOWIAŃSKIEJ

IARY

Wierzymy w Słowiańskich Bogów. Wierzymy w mądrość, dobro i piękno ukryte pod Ich obliczami. Słowiańscy Bogowie są źródłem życia, mocy i szczęścia. Wiara w Nich to kontynuowane przez nas dziedzictwo.

Słowiańscy Bogowie, czczeni od tysiącleci są dla nas najpiękniejszym i najbliższym sercu wyobrażeniem Boskiej Mocy. Bogowie stanowią zhierarchizowany, wielopostaciowy, wzajemnie uzupełniający się ład. Porządek wyłoniony z chaosu.

Wierzymy, że Bogowie nadają sens naszemu istnieniu, wierzymy, że ochronią od nicstwa czyny naszych przodków, nas, naszych dzieci i wnuków. To co najwartościowsze przekazane będzie dalej w wiecznym cyklu odradzającego się życia.

Wierzymy, że śmierć człowieka stanowi koniec pewnego etapu. Jest warunkiem przejścia w nowszą, coraz to inną postać bytu. Zrzuceniem starej, wyczerpanej już formy. Nagrodą dla szlachetnych i wytrwałych jest przestąpienie w nieustannie wyższe poziomy istnienia, bardziej świadome, bardziej doniosłe, bliższe Bogom.

Ciedza człowieka nie osiągnęła poziomu pozwalającego arbitralnie wyrokować o istocie wszechświata, wiemy jednak o jego nieustającym wzroście. Możemy włączyć się w ten rozwój. Ciągły rozrost wypełnia treścią nasze życia i daje wiarę w przetrwanie naszych czynów.

Cyznajemy surowe zasady etyczne. Słowianowierca żyje godnie, uczciwie i szlachetnie. Piętnuje lenistwo, tchórzostwo, lekkomyślność i obłudę. Za najbardziej nikczemną uznaje zdradę.

Cesteśmy wrogami małości, nade wszystko potępiamy brak woli wyzbycia się jej. Krzewimy to co w nas najlepsze. Ponosimy odpowiedzialność za nasze czyny. Wzrastamy i tworzymy, takie jest nam przeznaczenie.

Cesteśmy obrońcami swego, naszych rodzin i naszej wspólnoty. Bronimy prawa do życia na własnym terytorium, bronimy przestrzeni naszej cywilizacji. Obowiązek ten wynika z najoczywistszych praw natury.

Nasze obrzędy to włączanie się w rytm natury, odnajdywanie mądrości w regułach przyrody i boskich prawach w niej zawartych. Obrzędy to pielęgnowanie więzi ze wspólnotą etniczną i duchową. Wspólne modły i wieczernia. Cześć składana przodkom. Obiata czyniona Bogom. Przywracamy znaczenie pradawnym rodzimym świętom.

Pokładamy wiarę w rozum, źródło ludzkiego poznania. Pokładamy wiarę w nasze siły, przyczynę ciągłej przemiany. Pokładamy wiarę w duszę, pierwiastek boski w człowieku.

Nasza wspólnota obdarza nas pomocą, ofiarowuje nam wsparcie. Razem wydobywamy to, co w nas najwartościowsze czyli to co jedyne godne uwagi.

Swarzyca, trystyka, koło oraz równoramienny krzyż to symbole słowianowierców, symbole kodujące wiedzę o porządku wszechświata.

SŁAWA BOGOM, PAMIĘĆ PRZODKOM.